

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 iunie 2019

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

mun. Chișinău

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către inculpatul Palamarji Ilie reprezentat de avocatul Delijan Victor și de către inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia) din 04 aprilie 2018 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Palamarji Ilie xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.07.2017 - 04.04.2018;

Instanța de apel: 23.05.2018 - 07.11.2018;

Instanța de recurs: 13.02.2019 - 18.06.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia) din 04 aprilie 2018, Palamarji Ilie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată minoră xxxxx, privind încasarea prejudiciului material și moral a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Palamarji Ilie în beneficiul lui xxxxx, suma bănească în cuantum de 50000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, în partea ce ține de încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în cuantumul de 1000 lei, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că,

Palamarji Ilie, la începutul lunii august 2015, în timpul amiezii, data și ora cu certitudine nu a fost stabilită, urmărind scopul de a întreține un raport sexual cu fiica sa vitregă minoră, xxxxx, xxxxx, a ademenit-o pe teritoriul unei pepiniere silvice, situată în preajma xxxxx, unde aplicând constrângerea fizică și psihică, știind cu certitudine că, xxxxx nu a atins vârsta de 16 ani, și care în legătură cu vârsta sa minoră, se afla în imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința sa proprie, în continuarea intenției sale infracționale, dezbrăcând-o contrar voinței acesteia, a întreținut cu ultima un raport sexual.

Tot el, în una din zilele lunii noiembrie 2015, data cu certitudine nu a fost stabilită, în timpul amiezii, urmărind scopul întreținerii raportului sexual cu fiica sa vitregă minoră, xxxxx, xxxxx, aflându-se în interiorul căsuței paznicului situată pe teritoriul ocolului silvic a xxxxx, aplicând asupra ultimei constrângerea fizică și psihică, știind cu certitudine că, xxxxx nu a atins vârsta de 16 ani, și care în legătură cu vârsta sa minoră se afla în imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința proprie, în continuarea intenției sale infracționale, dezbrăcând-o contrar voinței ultimei, a întreținut cu ea un raport sexual.

Tot el, la mijlocul lunii decembrie 2015, data cu certitudine nu a fost stabilită, în timpul amiezii, urmărind scopul întreținerii raportului sexual cu fiica sa vitregă minoră, xxxxx, xxxxx, aflându-se în interiorul căsuței paznicului situată pe teritoriul ocolului silvic a xxxxx, aplicând asupra ultimei constrângere fizică și psihică, știind cu certitudine că, xxxxx nu a atins vârsta de 16 ani, și care în legătură cu vârsta sa minoră se afla în imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința proprie, în continuarea intenției sale infracționale, dezbrăcând-o contrar voinței ultimei, a întreținut cu ea un raport sexual.

Ațiunile lui Palamarji Ilie au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, conform indicilor - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor, săvârșit asupra unui membru de familie.

3. Procurorul a declarat apel împotriva sentinței, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Palamarji Ilie să-i fie stabilită pedeapsă:

- în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani;

- în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani;

- în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Palamarji Ilie să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 25 de ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru argumentarea apelului acuzatorul de stat a invocat că, sentința

atacată este neîntemeiată, iar pedeapsa stabilită inculpatului Palamarji Ilie este una prea blândă.

A invocat că infracțiunile de care este învinuit inculpatul au fost săvârșite în diferite locuri și în timp diferit, acestea nu poartă un caracter continuu.

Astfel, cauzele penale indicate au fost conexe într-o singură cauză penală, cu atribuirea acesteia a numărului unic 2015460025.

Având în vedere că, infracțiunea de viol se consideră consumată din momentul începerii raportului sexual, acțiunile inculpatului Palamarji Ilie au fost calificate prin concurs de infracțiuni, în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal.

Susține că în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond, partea acuzării a solicitat stabilirea inculpatului Palamarji Ilie a pedepsei, pentru fiecare infracțiune separat, sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, conform alin. (1) art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, acuzarea a solicitat stabilirea inculpatului Palamarji Ilie, a pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 25 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Prima instanță nu a luat în considerație argumentele acuzării și a ajuns la concluzia că, în cazul din speță lipsește concursul de infracțiuni, și a aplicat inculpatului pedeapsa minimă, sub formă de închisoare, pe un termen de 6 ani.

Prima instanță a calificat eronat acțiunile inculpatului Palamarji Ilie, iar pedeapsa aplicată acestuia, în opinia acuzării nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

La stabilirea pedepsei, prima instanță nu a luat în considerație gravitatea infracțiunilor comise de către inculpatul Palamarji Ilie cât și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Prima instanță a reținut că, inculpatul Palamarji Ilie anterior nu a fost judecat și pentru prima dată este tras la răspundere penală, însă nu a reținut că, infracțiunile săvârșite de inculpat se califică ca infracțiuni grave, săvârșite cu bună știință asupra persoanei minore, și sunt de o rezonanță sporită, deoarece atentează la dezvoltarea fizică, morală și normală a părții vătămate minore și au un impact negativ asupra psihicului și dezvoltării morale a acesteia.

A mai subliniat procurorul, că inculpatul Palamarji Ilie nu a recunoscut vina și nu s-a căit în cele comise.

3.1. Avocatul Delijan Victor în numele inculpatului a declarat apel împotriva sentinței, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece acțiunile acestuia nu întrunesc elemente constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu sentința atacată, considerând-o neîntemeiată și nemotivată, deoarece prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate minore xxxxx, care nu sunt certe, și anume ultima nu a indicat nici o dată concretă a comiterii infracțiunii, nu a povestit în detalii despre pretinsele acțiuni ilegale ale inculpatului Palamarji

Ilie.

Mai mult, inculpatul Palamarji Ilie a fost pus sub învinuire pe trei episoade, pe când partea vătămată minoră în ședința de judecată a primei instanțe, a indicat că, acțiunile de viol au avut loc de două ori.

Totodată, prima instanță la baza sentinței de condamnare a pus declarațiile martorilor xxxxx, Sacalî Vitali, Panainte Ecaterina și Lucarevschii Nicolai, care sunt indirecte. Or, nimeni din persoane menționate, nemijlocit nu au asistat la comiterea acțiunilor de viol asupra părții vătămate minore xxxxx, și nu au comunicat cu ultima nemijlocit după comiterea infracțiunii.

La pronunțarea sentinței prima instanță a reținut concluziile reflectate în raportul de expertiză psihiatrico-psihologică și raportului de evaluare a stării psihologice a părții vătămate minore xxxxx.

În opinia apărării, instanța de fond nu a elucidat și nu a ținut cont de un șir de circumstanțe, care sunt importante pentru justa examinare a cauzei penale.

Potrivit materialelor dosarului rezultă clar, că partea vătămată minoră xxxxx și inculpatul Palamarji Ilie, aveau între ei relații tensionate, deoarece ultimul avea o atitudine severă față de educarea acesteia și urmărirea reușita ei la școală, iar partea vătămată minoră la locul de realizare a studiilor se caracterizează negativ.

Consideră că, concluzia psihologului privind starea psihologică a părții vătămate minore xxxxx, nu putea fi pusă la baza sentinței de condamnare, deoarece se bazează doar pe declarațiile acesteia și poartă un caracter subiectiv.

Totodată, la baza sentinței de condamnare nu poate fi pusă concluzia reflectată în raportul de expertiză medico-legală asupra părții vătămate minore xxxxx, deoarece pe corpul acesteia, careva leziuni corporale recente nu au fost depistate.

La fel, la baza sentinței de condamnare nu poate fi pusă concluzia reflectată în raportul de expertiză psihiatrico-psihologică asupra părții vătămate minore xxxxx, deoarece concluzia respectivă nu permite de a face concluzii certe, precum că, partea vătămată minoră a fost supusă violenței din partea inculpatului Palamarji Ilie, or, concluzia expertului se bazează pe declarațiile părții vătămate minore, care se află în relații ostile cu inculpatul.

Sușține că, nici un act anexat la materialele dosarului penal, nu exclude posibilitatea depunerii declarațiilor false de către partea vătămată minoră xxxxx, precum și nu certifică, că în cadrul efectuării urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de judecată, ultima a comunicat doar adevărul.

Totodată menționează că, concomitent examinării respectivei cauze penale, la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia), se află spre examinare cauza civilă, la acțiunea inculpatului Palamarji Ilie împotriva lui xxxxx, privind stabilirea locului de trai al copiilor minori, fapt care demonstrează că, partea vătămată minoră xxxxx și reprezentantul legal al acesteia xxxxx, sunt interesate de a depune declarații neveridice în cauza penală respectivă.

3.2. Inculpatul a declarat apel împotriva sentinței, solicitând casarea

acesteia.

În motivarea apelului a invocat că, sentința în cauză este una nemotivată și neîntemeiată, pasibilă casării. Or, probele puse la baza sentinței de condamnare sunt indirecte și în mod cert nu demonstrează vinovăția sa în săvârșirea faptelor penale imputate.

A susținut că nu recunoaște vinovăția în săvârșirea faptelor pentru care a fost condamnat, menționând că relațiile dintre el și partea vătămată minoră xxxxx, au fost normale și nu îi este cunoscut din care motive, ultima a indicat că el a comis infracțiunea în cauză.

Susține că, la moment familia sa are nevoie de susținere din partea sa și solicită admiterea apelului cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2018, au fost respinse apelurile declarate de inculpatul Palamarji Ilie și avocatul acestuia, Delijan Victor, ca fiind nefondate.

A fost admis apelul procurorului, inclusiv din oficiu, în ce privește latura penală, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Palamarji Ilie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În instanța de apel, la solicitarea procurorului au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în ședința primei instanțe, inclusiv declarațiile necontestate ale părții vătămate minore xxxxx, reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxxx, martorilor Sacali Vitalii, Panainte Ecaterina, Lucarevschii Nicolai, cât și a inculpatului Palamarji Ilie, depuse în prima instanță.

Totodată, în instanța de apel au fost cercetate și probele scrise anexate la materialele dosarului și administrate în instanța de fond, și anume:

- plângerea depusă de xxxxx la 12 ianuarie 2016 (f.d. 3 vol.I);
- explicațiile lui xxxxx depuse la 12 ianuarie 2016, în cadrul acumulării materialelor pe plângerea depusă de xxxxx, în care a comunicat că, în lunile august, noiembrie și decembrie a anului 2015, a fost violată de 3 ori de către tatăl ei vitreg, Palamarji Ilie, pe teritoriul ocolului silvic xxxxx (f.d. 12, vol.I);
- explicațiile lui Palamarji Ilie depuse la 12 ianuarie 2016 în cadrul acumulării materialelor pe plângerea depusă de xxxxx, în care a comunicat că, în lunile iulie și august a anului 2015, a întreținut relații sexuale cu xxxxx, însă inițiatorul de a întreține relațiile sexuale, a fost xxxxx (f.d. 14-15 vol.I);
- caracteristica lui xxxxx, eliberată de către diriginta clasei xxxxx, prin care se caracterizează ca o elevă străduitoare, frecventează regulat lecțiile, participă activ la activități extrașcolare, în timpul liber frecventează cercul de dansuri și vocal, precum și cercul sportiv. Totodată, comportamentul este unul satisfăcător, deoarece îi place să ia lucruri străine (f.d. 23 vol.I);
- actul de constatare medico-legală nr. 25 din 13 ianuarie 2016, efectuat

în privința părții vătămate minore xxxxx (f.d. 26 vol.I);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore xxxxx din 13 ianuarie 2016, care a comunicat că, în lunile august, noiembrie și decembrie 2015, de trei ori a fost violată de către tatăl ei vitreg, Palamarji Ilie, pe teritoriul ocolului silvic xxxxx (f.d. 34-40 vol.I);

- certificatul de naștere al părții vătămate minore xxxxx (f.d. 43 vol.I);

- caracteristica părții vătămate minore xxxxx, eliberată de către primarul xxxxx (f.d. 44 vol.I);

- materiale caracterizante în privința inculpatului Palamarji Ilie, din care se desprinde că, anterior nu a fost judecat, a încheiat căsătoria cu xxxxx, la data de 08 mai 2015. Totodată, la locul de trai este caracterizat pozitiv, este angajat în câmpul muncii în funcția de paznic la xxxxx, nu face abuz de băuturi alcoolice, are la întreținere patru copii minori, nu se află în evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d. 57-66 vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 46d din 11 februarie 2016, efectuată în privința părții vătămate minore xxxxx (f.d. 120 vol.I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 96d din 17 martie 2016, efectuată în privința părții vătămate minore xxxxx (f.d. 125 vol.I);

- raport de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 27sn - 2016, efectuată în privința părții vătămate minore xxxxx (f.d. 145-148 vol.I);

- raportul de evaluare psihologică a părții vătămate minore xxxxx, efectuat de psihologul din cadrul Centrului de Asistență și Protecție a Victimelor și Potențialelor Victime ale Traficului de Ființe Umane, Rodica Moraru - Chilimar, prin care s-a constatat că, la momentul examinării se desemnează consecințe ale traumei psihologice. Abuzul sexual, prin care a trecut partea vătămată minoră, xxxxx, a determinat apariția unui înalt nivel de anxietate, autoizolare, sensibilitate emoțională sporită, sentiment de vinovăție, flash-back-uri - amintiri neplăcute despre evenimentele traumatizante însoțite de mecanisme de apărare demonstrative, neîncredere în oameni, sentiment de insecuritate, frică și rușine (f.d. 165-166 vol.I).

În ședința instanței de apel, în legătură cu cercetarea materialelor dosarului, la solicitarea apărătorului inculpatului, Delijan Victor, a fost audiată partea vătămată xxxxx (f.d. 73, vol.II) și inculpatul Palamarji Ilie (f.d. 74, vol.II).

4.2. Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele invocate de procuror cu referire la faptul că acțiunile inculpatului au fost calificate pe fiecare caz separat, respectiv, au fost pornite trei cauze penale, care ulterior au fost conexe într-o singură cauză penală și că, acțiunile inculpatului urmează să fie calificate ca concurs de infracțiuni, și urmează să fie considerate ca trei infracțiuni separate, deoarece au fost săvârșite de una și aceeași persoană, însă au fost săvârșite în timp diferit și nu au avut un caracter prelungit, deoarece au fost săvârșite cu întrerupere de lungă durată, iar ca urmare inculpatului urmează să-i fie stabilită pedeapsa pentru fiecare infracțiune separat, cu aplicarea

pedepsei definitive în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni.

În susținerea acestei afirmații instanța de apel a menționat că, practica judiciară națională în cauzele privind categoria infracțiunilor sexuale, stabilește expres că, dacă făptuitorul succesiv realizează două sau mai multe raporturi sexuale sau acțiuni cu caracter sexual asupra aceleiași victime și în executarea aceleiași intenții infracționale, faptele reprezintă o infracțiune unică prelungită, care se consideră consumată din momentul începerii ultimului raport sexual și/sau a ultimei acțiuni cu caracter sexual.

Respectiv, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile descrise supra, fapta infracțională urmează să fie calificată ca faptă unică prelungită, fără existența concursului de infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a reținut, că din materialele cauzei penale, fără echivoc rezultă că, acțiunile ilegale ale inculpatului Palamarji Ilie au fost îndreptate asupra uneia și aceleiași persoane, și anume asupra părții vătămate minore xxxxx.

Totodată, efectuând aceste acțiuni ilegale, inculpatul a urmărit unul și același scop, și anume, violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de ași exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie.

Circumstanțele menționate sunt reflectate în actele procesuale ale organului de urmărire penală, inclusiv și rechizitoriul pe cauza penală.

Mai mult, toate trei cauze penale pornite, prin ordonanța procurorului din 10 martie 2016, au fost conexe într-o singură cauza penală.

Astfel rezultă că, acțiunile inculpatului Palamarji Ilie, au fost examinate în cadrul unei singure cauze penale (f.d. 135 vol.I).

Drept urmare, instanța de apel a menționat că în cazul din speță, nu există concurs de infracțiuni, iar acțiunile inculpatului urmează să fie calificate ca o infracțiune unică prelungită, care s-a consumat odată cu realizarea ultimului raport sexual.

În acest sens instanța de apel a apreciat ca nefondate argumentele procurorului relatate în ședința instanței de apel, precum că, inculpatul a comis acțiunile sale ilegale cu întreruperi de lungă durată, și acțiunile acestuia urmează să fie calificate separat. Or, practica judiciară națională nu stabilește ca condiție de recunoaștere a raporturilor sexuale succesive ca faptă unică prelungită, existența termenului de scurtă sau de lungă durată. Este stipulat expres că, condițiile pentru ca fapta să fie calificată ca infracțiune unică prelungită sunt, ca acțiunile ilegale cu caracter sexual să fie îndreptate asupra uneia și aceleiași părți vătămate și să fie realizate în urma uneia și aceleiași intenții infracționale.

Respectiv alegațiile procurorului au fost respinse, menționând că fapta penală imputată inculpatului Palamarji Ilie, urmează să fie calificată ca infracțiune unică prelungită.

Având în vedere cele expuse, instanța de apel a constatat că, în cazul din

speță lipsește concursul de infracțiuni, și la stabilirea pedepsei nu sunt aplicabile prevederile art. 84 Cod penal, așa cum solicită procurorul în apelul declarat.

Totodată instanța de apel a conchis, că acțiunile inculpatului Palamarji Ilie, urmează să fie corect încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, conform indicilor calificativi *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie*, iar indicele calificativ prevăzut la lit. b) al articolului respectiv, și anume - „săvârșit cu bună-știință asupra unui minor”, din învinuirea adusă, urmează a fi exclus.

Având în susținere prevederile art. 133¹ Cod penal, instanța de apel a constatat că, prima instanță incorect a reținut calificarea de către organul de urmărire penală a acțiunilor inculpatului Palamarji Ilie în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, semnul calificativ „săvârșit cu bună-știință asupra unui minor” necesitând a fi exclus, deoarece în cazul din speță, partea vătămată minoră xxxxx, poartă o calitate specială și anume calitatea de membru al familiei. Respectiva calitate cuprinde în sine și vârsta părții vătămate minore, or, în înțelesul prevederilor art. 133¹ Cod penal, prin membru de familie se înțelege orice persoană, indiferent de vârsta acesteia sau careva alte particularități.

4.3. Pe de altă parte instanța de apel a respins apelurile declarate de către inculpatul Palamarji Ilie și avocatul său Delijan Victor, ca fiind nefondate, deoarece în cauză a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, având în vedere că, acesta în urma acțiunilor sale manifestate în privința părții vătămate minore, xxxxx, a recurs la întreținerea raportului sexual cu ultima, contrar voinței acesteia, cunoscând cu certitudine că aceasta este membru de familie în sensul art. 133¹ Cod penal. Or, potrivit certificatului de căsătorie nr. CS-V 1192290, reprezentantul legal al părții vătămate minore xxxxx, xxxxx, la momentul săvârșirii infracțiunii, era soția inculpatului, copia certificatului de căsătorie fiind anexată la materialele dosarului, și conlocuiau împreună (f.d. 59 vol.I).

Astfel, inculpatul a atentat la inviolabilitatea sexuală a părții vătămate minore, xxxxx, care are calitate de membru de familie, fiind fiica vitregă a acestuia.

În opinia instanței de apel, în speță inculpatul Palamarji Ilie a realizat pe deplin latura obiectivă a infracțiunii imputate, aceasta fiind confirmat prin probe pertinente și concludente, care au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Vinovăția inculpatului Palamarji Ilie se confirmă pe deplin prin declarațiile părții vătămate minore xxxxx, care a relatat amănunțit despre toate acțiunile ilegale al inculpatului, săvârșite împotriva ei, iar declarațiile acesteia coroborează cu declarațiile martorilor Lucarevschii Nicolai și Panainte Ecaterina.

Mai mult, declarațiile părții vătămate minore xxxxx, coroborează cu raportul de constatare medico-legală nr. 25 din 13 ianuarie 2016 și cu rapoartele de expertiză medico-legale nr. 46d din 11 februarie 2016, nr. 96d din 17 martie

2016, în care la fel, a fost constatat asemenea fapt.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate minore xxxxx, se probează și prin raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 27sn - 2016 din 28 aprilie 2016, potrivit căruia s-a constatat că, partea vătămată minoră xxxxx, nu poate fi influențată în situația cercetată și nu manifestă indici a imaginației sporite și înclinație spre fantezie în cazul cercetat.

Totodată s-a constatat că, xxxxx poate fi audiată în cadrul urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată în calitate de partea vătămată și a putut înțelege corect caracterul acțiunilor îndreptate asupra ei.

Instanța de apel a mai specificat, că în virtutea calității ei de membru de familie, partea vătămată minoră xxxxx, a fost în imposibilitatea de a se apăra de acțiunile ilegale ale inculpatului. Or, în sensul calității respective, pentru partea vătămată minoră inculpatul era o persoană apropiată și aceasta nu putea cunoaște despre intențiile infracționale ale dânsului, ceea ce demonstrează, că acțiunea adiacentă a laturii obiective pe deplin a fost realizată.

Instanța de apel a considerat relevante și declarațiile martorului Sacalî Vitalii, depuse în ședința primei instanțe și necontestate de către părți, care a relatat că, în cadrul examinării plângerii reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxxx, inculpatul Palamarji Ilie a recunoscut faptul întreținerii raporturilor sexuale cu partea vătămată minoră, dar aceste raporturi au fost întreținute în mod benevol. Declarațiile respective sunt confirmate prin explicațiile inculpatului Palamarji Ilie, fiind audiat de către Sacalî Vitalii în cadrul acumulării materialului pe caz, în care inculpatul în mod detaliat a relatat despre întreținerea raporturilor sexuale cu partea vătămată minoră, menționând că erau benevole (f.d. 14-15 vol.I), or, cele relatate de către inculpatul Palamarji Ilie în explicațiile din 12 ianuarie 2016 (f.d. 14-15 vol.I), nu pot fi niște invenții sau imaginații ale inculpatului.

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul a declarat că, nu a depus astfel de explicații, ci doar a semnat actele ce i s-au dat.

În opinia instanței de apel această poziție nu poate fi reținută ca fiind una veridică. Or, inculpatul Palamarji Ilie, în mod personal, în scris a confirmat la sfârșitul explicațiilor, că explicațiile au fost scrise din cuvintele sale corect, au fost citite personal și obiecții nu are, certificând faptul respectiv cu semnătura proprie. Astfel, a fost demonstrat pe deplin și existența acțiunii principale a laturii obiective, și anume, a raportului sexual.

Instanța de apel a mai stabilit, că în cadrul examinării cauzei, pe deplin s-a constatat realizarea de către inculpatul Palamarji Ilie a laturii subiective a infracțiunii reținute în speță, aceasta fiind confirmată prin declarațiile martorului Lucarevschii Nicolai, care a declarat că, inculpatul s-a deplasat spre plantația de păpușoi împreună cu partea vătămată minoră, ceea ce demonstrează intenția ultimului de a duce partea vătămată minoră într-un loc mai îndepărtat, pentru a-și realiza intenția sa infracțională, în siguranță, că nu va fi descoperit.

Mai mult ca atât, potrivit declarațiilor reprezentantului legal al părții

vătămate minore xxxxx, xxxxx, inculpatul telefona și cerea ca mâncarea să-i fie adusă anume de către partea vătămată minoră, xxxxx, și nu de altcineva.

Totodată, din declarațiile martorului Panainte Ecaterina, care nu au fost contestate de către părți și asupra cărora părțile nu au obiectat, rezultă că anterior, din partea inculpatului Palamarji Ilie, în privința părții vătămate minore au fost efectuate acțiuni ilegale cu caracter sexual, manifestate prin atingeri indecente a locurilor intime.

Toate aceste probe în coroborare, pe deplin demonstrează intenția inculpatului Palamarji Ilie, de a întreține relații sexuale cu partea vătămată minoră xxxxx, respectiv, latura subiectivă a infracțiunii incriminate este îndeplinită.

În ceea ce privește agravanta reținută în sarcina inculpatului Palamarji Ilie și anume, „*violul săvârșit asupra unui membru de familie*”, aceasta a fost pe deplin demonstrată în cadrul procesului penal, și anume, prin certificatul de căsătorie care demonstrează că xxxxx, care este reprezentantul legal al părții vătămate minore, xxxxx, la momentul săvârșirii infracțiunii, se afla în relații de căsătorie cu inculpatul Palamarji Ilie și locuiau împreună cu acesta.

Totodată, împreună cu inculpatul locuia și partea vătămată minoră xxxxx, și raportând aceste circumstanțe la prevederile art. 133¹ Cod penal, se desprinde cu certitudine, că ultima are calitate de membru de familie.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele invocate în apelul declarat de către avocatul Delijan Victor în interesele inculpatului, privind incertitudinea declarațiilor părții vătămate minore xxxxx, reținând aceste argumente ca declarative. Or, declarațiile părții vătămate minore nu au fost contestate de către apărare și asupra lor nu au fost înaintate obiecții în cadrul ședinței primei instanțe.

Mai mult, fiind audiată în ședința instanței de apel, partea vătămată fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pentru depunerea declarațiilor false, a menținut declarațiile depuse în ședința instanței de fond. În declarațiile depuse în cadrul ședinței instanței de fond, partea vătămată minoră a declarat expres că, primul raport sexual a avut loc vara, iar raporturile sexuale ulterioare, au avut loc în luna noiembrie și în luna decembrie a anului 2015.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele apărării că, declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate xxxxx, martorilor Panainte Ecaterina, Sacalî Vitalii și Lucarevschii Nicolai nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare. Or, aceste argumente la fel sunt pur declarative, invocate cu scopul de a evita răspunderea penală a inculpatului, deoarece persoanele care au făcut declarațiile menționate, au fost preîntâmpinate de răspunderea penală pentru depunerea declarațiilor false, iar împotriva acestora nu s-a obiectat și nu a fost constatat ca declarațiile menționate sunt unele neveridice.

Instanța de apel a mai specificat, că denunțul fals sau declarația mincinoasă, după cum invocă avocatul inculpatului, poate fi constatat doar

printr-o sentință judecătorească și nu în mod declarativ.

La fel, au fost respinse argumentele invocate de apărătorul inculpatului precum că concluzia psihologului, raportul de expertiză medico-legală, raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală, efectuate în privința părții vătămate minore xxxxx, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului. Or, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, partea apărării nu a obiectat supra rapoartelor respective și nu a solicitat efectuarea expertizelor suplimentare, pentru a combate concluziile reflectate în rapoarte menționate. La fel, nu au fost prezentate careva alte probe concrete, care ar demonstra netemeinicia concluziilor experților din rapoartele nominalizate.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării, precum că partea vătămată minoră a făcut un denunț calomnios în privința inculpatului din motivul existenței acțiunii civile înaintată de către inculpatul Palamarji Ilie împotriva lui xxxxx, cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copiilor minori. Or, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, cu certitudine s-a constatat că, acțiunea civilă respectivă a fost înaintată la inițiativa însuși a inculpatului Palamarji Ilie și a fost înaintată după începerea urmăririi penale pe cauza deferită judecătii, fapt confirmat și de către inculpat în ședința instanței de apel.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a respinge argumentele inculpatului Palamarji Ilie invocate în apelul declarat, precum că el nu a comis infracțiunea incriminată. Or, vinovăția acestuia a fost demonstrată și confirmată prin probe concrete, examinate și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele inculpatului privind comportamentul său decent în privința părții vătămate minore xxxxx, deoarece reieșind din declarațiile ultimei, cât și a reprezentantului său legal, xxxxx și a martorului Panainte Ecaterina, inculpatul a avut un comportament violent față de ei, inclusiv și față de partea vătămată minoră xxxxx.

Mai mult, partea vătămată minoră xxxxx, a deplâns abuzul sexual asupra ei din partea inculpatului la poliție, fiind depistată de către colaboratorii poliției în timp ce a fugit de acasă, ceea ce combate argumentele inculpatului, privind comportamentul său călduros față de partea vătămată minoră.

Instanța de apel a menționat că, partea vătămată minoră xxxxx, a declarat că, a plecat de acasă, din cauza că se temea că va fi pedepsită de către inculpat pentru faptul că copiii mai mici au răsturnat faină prin casă, ceea ce încă odată demonstrează existența acțiunilor violente din partea inculpatului Palamarji Ilie.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele inculpatului invocate în ședința instanței de apel, precum că partea vătămată minoră xxxxx, a fost văzută cu băieți noaptea, or, asemenea fapte nu au fost confirmate prin careva probe concrete.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a considerat

neîntemeiate argumentele procurorului reflectate în apelul declarat, precum că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a reținut faptul nerecunoașterii vinovăției de către ultimul, menționând că, recunoașterea sau nerecunoașterea vinovăției, este un drept absolut al inculpatului, în care nu poate fi limitat. Aceasta este o poziție și o strategie aleasă de inculpat întru apărarea drepturilor sale în procesul penal și este garantată de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ce vizează dreptul la un proces echitabil.

Pe de altă parte instanța de apel a considerat întemeiate argumentele procurorului privind blândețea pedepsei aplicate inculpatului Palamarji Ilie, de către prima instanță. În acest sens, instanța de apel a stabilit, că inculpatul Palamarji Ilie a săvârșit o infracțiune care face parte din categoria celor grave, manifestând intenție directă. Totodată, fapta săvârșită de către inculpatul Palamarji Ilie atentează la inviolabilitatea sexuală a persoanei și este agravată prin faptul că, persoana atentată este un membru al familiei acestuia. Or, o asemenea faptă reprezintă un pericol mai mare, comparativ cu un viol prevăzut la alin. (1) art. 171 Cod penal, deoarece victima, mizând pe afecțiunea presupusă a făptuitorului, nu este avizată de intențiile acestuia și nu ia măsuri de apărare, ceea ce poate să înlesnească comiterea infracțiunii.

În acest caz, fapta are o rezonanță socială mai mare și încalcă mai grav principiile morale ale societății, deoarece victima nu este orice persoană, ci una care făptuitorului îi este apropiată. Este incontestabil că, o agresiune foarte gravă în sine cum este violul, dobândește un plus de gravitate și are un ecou profund reprobator în societate atunci când făptuitorul o comite asupra unuia dintre membrii propriei familii.

Având în susținere prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, instanța de apel a statuat, că pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de lit. b²) alin. (2) art. 171 Cod penal, legiuitorul în calitate de pedeapsă a prevăzut doar pedeapsa cu închisoare, pe un termen de la 5 la 12 ani.

La stabilirea pedepsei inculpatului Palamarji Ilie instanța de apel a mai reținut că, ultimul este caracterizat pozitiv la locul de trai, anterior nu a avut atras la răspundere penală, totodată și de gravitatea faptei penale comisă, considerând necesar de a stabili ultimului o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care va fi capabilă să restabilească echitatea socială perturbată prin infracțiune, cât și să atingă scopurile pedepsei penale, stabilite de legislația în vigoare.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În argumentarea recursului se evidențiază, că deși instanța de apel a menționat că în cazul din speță, nu există concurs de infracțiuni, iar acțiunile

inculpatului urmează să fie calificate ca o infracțiune unică prelungită, care s-a consumat odată cu realizarea ultimului raport sexual, totuși, potrivit art. 30 Cod penal, se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune. Infracțiunea prelungită se consumă din momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.

Consideră că în speță, se atestă concursul infracțiunilor de viol exprimat prin:

- 1) succesiunea a trei infracțiuni prevăzute la alin. (2) art. 171 Cod penal;
- 2) acțiunile imputate inculpatului Palamarji Ilie au fost săvârșite în diferite locuri și în timp diferit, cu întreruperi lungi de timp și acestea nu poartă un caracter continuu sau prelungit.

Recurentul apreciază critic și motivarea instanței de apel, precum că la caz nu este necesară calificarea potrivit art. 171 alin. (2) lit. b), deoarece partea vătămată minoră xxxxx, îndeplinește calitatea specială de membru de familie, calitate care cuprinde în sine și vârsta minoră, care la data comiterii infracțiunilor nu a atins vârsta de 18 ani.

Sușține că la încadrarea acțiunilor conform prevederilor art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, ca viol săvârșit asupra unui membru de familie, se va ține cont de dispozițiile art. 133¹ Cod penal, în redacția Legii nr. 196 din 28.07.2016, care stabilește că prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare acelor dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aliate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare acelor dintre soți (concubinaj).

Dacă un singur viol a fost săvârșit în prezența mai multor circumstanțe agravante, prevăzute la diferite literele și/sau alineate ale art. 171 Cod penal, atunci în absența concursului real de infracțiuni, faptele se califică numai potrivit aceluia alineat al art. 171 Cod penal, care prevede o sancțiune mai severă, totodată, nominalizând toate circumstanțele agravante ale faptei.

Sușține procurorul, că calitatea de membru de familie nu absoarbe calitatea de minor ce o deține partea vătămată. Și nu putem vorbi despre prezența a unor norme generale și speciale, sau concurenței între o parte și un întreg, dar avem două circumstanțe agravante, respectivele literele b) și b²), care prevăd componente de sine stătătoare ale infracțiunii, care urmează a fi aplicate cumulativ.

Recurentul face referire și la practica judiciară în care instanțele judecătorești au concluzionat asupra necesității calificării acțiunilor inculpaților conform art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal.

Mai menționează că, făcând reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, altă decât cea indicată în rechizitoriu și în sentință, instanța de apel nu descrie

fapta constatată potrivit încadrării juridice noi, cu indicarea semnelor calitative respective.

5.1. Avocatul Delijan Victor în numele inculpatului și inculpatul contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului se invocă, că la baza hotărârilor de condamnare a fost pusă depozițiile părții vătămate xxxxx, care nu sunt certe, și anume ultima nu a indicat nici o dată concretă a comiterii infracțiunii, nu a povestit detaliat despre pretinsele acțiuni ilegale ale inculpatului.

Mai mult ca atât, inculpatul a fost pus sub învinuire pe 3 episoade, pe când partea vătămată în ședința de judecată a primei instanțe a indicat, că acțiunile de viol a avut loc de două ori.

Nu poate fi luat în considerație faptul că, în ședința instanței de apel partea vătămată minoră a susținut declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, deoarece ea așa și nu a declarat instanței despre al treilea episod de viol, care se presupune că a avut loc.

Totodată partea apărării consideră că este imposibil de „uitat” de câte ori a avut loc presupusul viol, luând în considerație, că din spusele părții vătămate minore, ultima până la acțiunile ilegale ale condamnatului a fost virgină.

Totodată prima instanță în baza sentinței de condamnare a pus declarațiile martorilor xxxxx, Sacalî V., Panaite E., Lucarevschii N., care sunt indirecte, nimeni din persoanele date nu a asistat nemijlocit la comiterea acțiunilor de viol asupra părții vătămate xxxxx, nu a comunicat cu ultima după comiterea infracțiunii nici personal, nici prin telefon.

Susține că nu pot fi reținute în calitate de probe declarațiile polițistului, care nu are nici o calitate procesuală, care nu i-a adus la cunoștință drepturile și obligațiunile persoanei reținute. Polițistul dat nu a posedat nici o informație despre presupusul viol care a avut loc.

Declarațiile fostei soții a lui Palamarji Ilie, reprezentantului părții vătămate xxxxx tot sunt dubioase, deoarece ca mamă, ea nu a putut să nu observe schimbări în comportamentul fiicei sale. Totodată aceste declarații sunt puse la baza condamnării, având un singur scop - de a desface căsătoria cu Palamarji Ilie și de stabili locul de trai al copiilor cu ea.

Mai relevă apărarea, că este dubioasă caracteristica părții vătămate minore de la locul de trai și de la locul realizării studiilor cu calificativul nesatisfăcător și lipse nemotivate, reușită nesatisfăcătoare, furturi de la colegi de clasă etc. xxxxx a pierdut controlul educației asupra fiicei ei minore de la prima căsătorie, ea a știut cu certitudine despre faptul că xxxxx a avut rapoarte sexuale, însă folosindu-se de situație a impus-o să-l învinuiască pe Palamarji Ilie, precum că el a violat-o.

Partea apărării consideră că la examinarea cauzei nu a fost luat în considerație faptul, că potrivit materialelor dosarului personal și a caracteristicilor prezentate, partea vătămată minoră și inculpatul au avut între ei

relații tensionate, deoarece ultimul avea o atitudine severă față de educarea fiicei vitrege, urmărea reușita ei la școală. Cu toate că mama avea o atitudine indiferentă și lipsită de control. Raportul expertizei medico-legale nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare, deoarece se bazează pe corpul acesteia nu au fost depistate careva leziuni corporale.

Sușține recurentul, că raportul de expertiză psihiatrico-psihologică și concluzia psihologului asupra stării psihologice a părții vătămate minore nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece nu este confirmat faptul că partea vătămată a fost supusă violenței anume din partea inculpatului.

Totodată nu există nici o dovadă, care ar exclude faptul că declarațiile părții vătămate sunt false sau că partea vătămată a avut raport sexual cu alte persoane, decât tatăl ei vitreg.

O atenție deosebită merită faptul că în aceeași perioadă în Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) a fost examinată cauza civilă xxxxx către Palamarji Ilie privind stabilirea locului de trai a copiilor minori. Apărarea consideră că faptul dat i-a determinat pe xxxxx să depună declarații false.

Mai invocă apărarea, că procesul penal prevede egalitatea părților în cadrul examinării cauzei, însă de către instanța de apel a fost respins demersul apărării privind interogarea a 2 persoane Coropat O. și Palamarji G., care nu au fost audiate de către instanța de fond. Deoarece după pronunțarea sentinței de către apărare a fost stabilit că persoanele date au comunicat cu partea vătămată minoră exact după depunerea plângerii către Inspectoratul de poliție.

5.2. Inculpatul a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel, deoarece se consideră nevinovat și el nu a săvârșit acțiunile imputate în privința părții vătămate.

Invocă dezacordul cu soluția instanței de apel, care la pedeapsa stabilită de prima instanță i-a mai adăugat 2 ani de închisoare.

Totodată, consideră că în speță urmau a fi audiați martorii Munteanu Tamara, Coropat Olga, Ianuș Valentina și Palamarji Galina, audierea cărora a fost respinsă neîntemeiat de către instanța de apel.

6. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din materialele cauzei, procurorul invocă drept temeiuri pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Totodată, deși partea apărării nu a invocat nici unul din temeiurile de drept pentru declararea recursurilor din cele 16 conținute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs atestă că argumentele inculpatului și a avocatului său, Delijan Victor, se focusează pe critica în care a fost dovedită vinovăția lui Palamarji Ilie, pledând pentru soluția de achitare a acestuia, aceste argumente fiind subscrise temeiului de casare prevăzut la pct. 8) al normei de drept menționate, și anume *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Examinând argumentele recursurilor prin prisma temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal constată că argumentele acuzatorului de stat și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Având în vedere aceste statuări, instanța de recurs remarcă, că potrivit rechizitoriului, lui Palamarji Ilie, i-a fost incriminată săvârșirea a 3 infracțiuni, care au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal și art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal.

Potrivit sentinței primei instanțe, Palamarji Ilie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu

executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru a formula această concluzie, instanța de judecată a reținut, că acțiunile lui Palamarji Ilie trebuie corect calificate în baza art. 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, potrivit semnelor calificative – violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit cu bună știință asupra unui minor, asupra unui membru de familie.

Totodată, prima instanță a remarcat, că acțiunile lui Palamarji Ilie trebuie corect calificate pe un singur articol - 171 alin. (2) lit. b), b²) Cod penal, fără a indica calificarea dată de 3 ori, necătând la faptul că inculpatului i se incriminează 3 episoade, deoarece în cazul dat nu este un concurs de infracțiuni și toate acțiunile se califică în limita unei cauze penale.

La rândul său, fiind învestită cu judecarea apelurilor declarate împotriva acestei sentințe, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii ca nefondate a apelurilor apărării, admiterii apelului procurorului, inclusiv din oficiu, și casând parțial sentința în latura penală, a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Palamarji Ilie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 8 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Excluzând calificativul prevăzut la lit. b) alin. (2) art. 171 Cod penal - „săvârșit cu bună-știință asupra unui minor” din învinuirea adusă inculpatului, instanța de apel a conchis că partea vătămată minoră xxxxx, poartă o calitate specială și anume calitatea de membru al familiei. Respectiva calitate cuprinde în sine și vârsta părții vătămate minore, or, în înțelesul prevederilor art. 133¹ Cod penal, prin membru de familie se înțelege orice persoană, indiferent de vârsta acesteia sau careva alte particularități.

În conformitate cu prevederile art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, iar conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit practicii judiciare constante, una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele

infracțiunii.

Având în vedere că instanța de apel a casat sentința în latura penală, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, rezultă că explicațiile descrise mai sus urmau a fi respectate, or, făcând reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, altă decât cea indicată în rechizitoriu și în sentință, instanța de apel nu a descris fapta constatată, ca fiind dovedită potrivit încadrării juridice noi, cu indicarea semnelor calificative respective.

Totodată instanța de recurs ține să accentueze, că instanța de apel pripit a concluzionat că calitatea de membru al familiei înglobează în sine și vârsta părții vătămate minore. Or, în practica judiciară privind examinarea cauzelor din categoria infracțiunilor privind viața sexuală a fost accentuat, că dacă violul a fost săvârșit în prezența mai multor circumstanțe agravante, prevăzute la diferite literele și/sau alineate ale art. 171 Cod penal, atunci în absența concursului real de infracțiuni, faptele se califică numai potrivit aceluși alineat al art. 171 Cod penal, care prevede o sancțiune mai severă, totodată, nominalizând toate circumstanțele agravante ale faptei.

Odată ce în speță sunt prezente două circumstanțe agravante - literele b) și b²) de la alin. (2) art. 171 Cod penal, care prevăd componente de sine stătătoare ale infracțiunii, rezultă că acestea urmau a fi aplicate cumulativ, iar instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 133¹ Cod penal, considerând că calitatea de membru de familie absoarbe calitatea de minor pe care o deține partea vătămată.

Distinct de considerentele relevate, Colegiul lărgit menționează și faptul, că deși instanța de apel a casat sentința primei instanțe și în latura stabilirii pedepsei, pronunțând în acest sens o nouă hotărâre prin care inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă mai aspră, totuși procesul de individualizare a pedepsei penale nu a avut loc cu respectarea pe deplin a prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni

atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La aceste aspecte instanța de recurs accentuează, că deși instanța de apel a reținut că inculpatul Palamarji Ilie a săvârșit o infracțiune gravă, săvârșită cu intenție directă, totuși instanța nu a dat apreciere deplină personalității inculpatului și comportamentului acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia, nu a fost luat în considerație că totuși faptele acestuia au fost săvârșite în trei episoade, care au decurs la anumite intervale de timp, precum nu a evaluat nici urmările infracțiunii asupra părții vătămate minore, care o perioadă îndelungată a fost supusă presiunilor psihice, locuind zi de zi în aceeași gospodărie cu inculpatul, care îi era tată vitreg.

Pericolozitatea infracțiunii săvârșite de inculpat rezidă din faptul, că partea vătămată, fiind membru de familie al inculpatului, mizând pe afecțiunea presupusă a făptuitorului, nu este avizată de intențiile acestuia și nu ia măsuri de apărare. În acest caz, fapta are o rezonanță socială mai mare și încalcă mai grav principiile morale ale societății, deoarece victima nu este orice persoană, ci una care făptuitorului îi este apropiată.

Având în vedere erorile descrise, Colegiul constată că în speță se impune necesitatea remiterii cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate aspectele evidențiate în speță, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele expuse în pct. 6. al prezentei decizii.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către inculpatul Palamarji Ilie reprezentat de avocatul Delijan Victor și de către inculpat, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Palamarji Ilie xxxxx* și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **18 iulie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor